

Vraag 24

Waarom moest Christus, de Verlosser, sterven?

programma:

- intro
- filmintro kijken
- verwerking
- gebed

Omdat de dood de straf op de zonde is, wilde Christus in onze plaats sterven om ons te verlossen van de macht en de straf op de zonde en ons terug te brengen bij God. Door Zijn plaatsvervangende verzoeningsdood redt alleen Hij ons van de hel en verkrijgt voor ons vergeving van zonden, gerechtigheid en eeuwig leven.

Kolossenzen 1: 21-22

Eerst was u van hem vervreemd en was u hem in al het kwaad dat u deed vijandig gezind, maar nu heeft hij u door de dood van zijn aardse lichaam met zich verzoend om u heilig, zuiver en onberispelijk bij zich te brengen

1. Intro

Maak een rondje, waarbij ieder de volgende zin afmaakt: "Dat Jezus stierf aan het kruis, betekent voor mij....."

2. Filmintro

Filmpje met ondertiteling:

<http://www.newcitycatechismus.nl/index.php/lijs-overzicht/24?view=vraagantwoordtoevoegen>

Bekijk het filmpje. Daarna is er kort gelegenheid voor hen die iets willen noemen uit het filmpje dat hen geraakt heeft.

3. Verwerking

De aangeboden stof is waarschijnlijk teveel voor 1 avond, dus bepaal van tevoren wat je ehandelen wilt.

a. Samen lezen van het lijdensverhaal uit Matteüs

Als bijlage bij dit programma (zie hieronder) vind je de 'Paaslezing' uit Matteüs 26 en 27.

- verdeel samen de leesrollen
- lees nu samen de beide hoofdstukken
- neem daarna 5 minuten stilte (zodat iedereen over het gelezene na kan denken en kan bidden)

Als alternatief voor het lezen kun je ook samen van de film *The Gospel of John* het gedeelte over de kruisiging bekijken.

b. Bijbelstudie Jesaja 52:13 - 53:12

In het boek Jesaja komen we een aantal profetieën tegen over de 'dienaar van de HEER'. We lezen er daar één van: Jesaja 52:13 – 53:12.

Iedereen krijgt het Bijbelgedeelte op een A4-tje met een ruime marge.

Lees samen het gedeelte.

Daarna nemen we tien minuten waarbij ieder in zijn tekst die gedeeltes onderstreept, die duidelijk door Jezus vervuld zijn. Plaats verder een vraagteken bij verzen die vragen oproepen, en een uitroepeteken bij die gedeeltes die je raken.

Wissel dat vervolgens eerst in tweetallen uit, en bespreek daarna de tekst met de hele groep.

c. De betekenis van het kruis

Mensen die geloven dat Jezus dood aan het kruis voor hun leven betekenis had, hebben dat op allerlei manieren onder woorden gebracht:

- Hij heeft mij gered. Ik was verloren, verdiende Gods straf, maar Hij nam die voor mij voor zijn rekening (Joh. 3: 16; 1 Tim. 1: 15).
- Ik was vervreemd van God, en stond schuldig tegenover hem, maar Jezus heeft mij met God verzoend (2 Kor. 5:19; 1 Joh. 2:2).
- Ik was in de macht van het kwaad, maar Hij heeft mij losgekocht (Mar. 10: 45).
- De zonde had mijn leven vervuild, maar met zijn bloed reinigt Hij me van de zonde (1 Joh. 1: 9).
- God is mijn rechter, en ik had de zwaarste straf verdiend, maar dankzij Jezus dood aan het kruis ben ik gerechtvaardigd en is het weer goed met God (Rom. 3: 25-26).
- Ik leefde in het duister, maar Jezus heeft die duisternis voor z'n rekening genomen, zodat ik nu leef in het licht (Joh. 12: 46; Ef. 5:8).
- Toen Jezus gekruisigd werd stierf mijn bestaan los van God, en nu heb ik een nieuw leven samen met Hem (Rom. 6: 6-11; Gal. 2: 19-20).

Ieder krijgt één van de 7 hier genoemde typeringen toegewezen en zoekt de daarbij genoemde teksten op, en denkt even na over wat hier over de betekenis van het kruis gezegd wordt.

Bespreek dit vervolgens met elkaar. Laat iedereen daarbij ook aangeven welke typering hem of haar het meest aanspreekt en waarom.

d. Een moderne gelijkenis

Lees samen onderstaand verhaal:

Er was eens een man, genaamd George Thomas. Hij was dominee in een kleine stad in Engeland. Op Paasmorgen ging hij naar de kerk met een oude, roestige vogelkooi en zette deze op de preekstoel. Vele wenkbrauwen werden gefronst.

Dominee Thomas begon te vertellen. "Gemeente, ik liep gisteren in de stad, toen ik een kleine jongen zag met deze kooi in zijn handen. Op de bodem van de kooi zaten drie vogeltjes te bibberen van angst. Ik stopte en vroeg hem: "Wat heb je daar bij je, jongen?" "Een paar oude vogels", zei de jongen. "Wat ga je met ze doen?", vroeg ik. "Ik neem ze mee naar huis en ga er plezier mee maken", antwoordde hij. "Ik trek ze de veren uit en laat ze met elkaar vechten. Daar heb ik plezier in". "En als je genoeg hebt van deze vogels, wat doe je dan met ze?", vroeg ik hem. "O, we hebben een paar katten", zei de jongen, "en die houden wel van een vogeltje". Ik was even sprakeloos en vroeg toen: "hoeveel wil je voor die vogels hebben?" Hij vroeg: "Waarom wilt u deze vogels hebben, meneer? Ze zijn oud en lelijk en zingen niet eens". Opnieuw vroeg ik hem: "Hoeveel wil je er voor hebben?" De jongen keek me aan en dacht vast: "Die is gek", en zei: "Tien gulden". "Ik betaalde hem tien gulden en in minder dan geen tijd

was hij verdwenen. Ik ben toen naar het eind van de straat gewandeld, naar een plantsoen met bomen. Ik heb de kooi op de grond gezet en de vogels vrijgelaten. Daarom die lege vogelkooi op de preekstoel."

Toen begon hij aan zijn preek. Op een dag waren satan en Jezus in gesprek. Satan was net terug van een bezoek aan de aarde en pochte: "Ik heb net de aarde en alle mensen gekocht. Ik heb een valstrik gezet die ze niet konden weerstaan, en ik heb ze allemaal". "Wat ben je van plan met ze te doen?", vroeg Jezus. Satan antwoordde: "O, ik ga plezier met ze maken! Ik ga ze leren hoe ze elkaar moeten verachten, hoe ze elkaar moeten haten, en hoe ze elkaar moeten misbruiken. Hoe ze kunnen ruziën en elkaar het leven kunnen verzieken, ik ga ze leren hoe ze wapens en bommen moeten maken en hoe ze elkaar moeten vermoorden. Dus ik heb echt veel plezier met ze!" "En wat ga je met ze doen als je met hen klaar bent?", vroeg Jezus. "Oh, ik vermoord ze allemaal", zei satan trots. "Hoeveel wil je voor hen hebben?", vroeg Jezus. "Wat wil je met deze mensen", vroeg satan. "Ze zijn slecht, waarom wil je ze hebben? Ze haten je en ze spugen je in het gezicht, ze vervloeken en vermoorden je! Je wilt deze mensen niet!". "Hoeveel", vroeg Jezus weer. satan keek Jezus aan en lachte. "Al je tranen en je bloed", zei hij. Jezus zei: "DEAL", en Hij betaalde de prijs.

Bespreek nu in drietallen dit verhaal aan de hand van de volgende vragen:

- Welke indruk maakt dit verhaal op jou?
- Is dit een goede gelijkenis om uit te drukken wat Jezus' lijden betekent?
- Wat betekent het sterven van Jezus voor jou?

e. Gesprekspunten

- John Stott heeft gezegd: "Ik kan alleen in God geloven, vanwege het kruis. Hoe zou je in een wereld vol pijn een God kunnen aanbidden die daar immuun voor is?" Wat vind je van deze uitspraak?
- Waarom kon God de zonde niet gewoon door de vingers zien?
- Wat maakte het lijden voor Jezus zo erg? Wat was het dieptepunt?
- Is in jouw leven te zien dat je een Heer volgt, die koos voor het lijden? Waarin zie je dat dan?

4. Gebed

(suggesties voor gebedsvormen)

a. Bidt in 4 rondes:

De eerste ronde maakt ieder de volgende zin af: "Heer ik dan U, dat...". In de tweede ronde maakt ieder de zin af: "Heer ik bidt u.....". De derde ronde bestaat uit een paar minuten stilte waarin ieder zijn zonde kan belijden. De vierde en laatste ronde maakt ieder de zin af "Heer, ik loof U.....".

b. Degene die het gebed leidt geeft aan dat ieder die wat naar voren wil brengen in gebed dat kan doen, daarna bidt hij/zij zelf en het gebed wordt afgesloten met een gezamenlijk uitgesproken Onze Vader.

Achtergrondmateriaal

(bedoeld voor degene die de avond voorbereidt, en voor wie zich er wat extra in willen verdiepen)

- Zie verder: <http://www.newcitycatechismus.nl/index.php/lijs-overzicht/24?view=vraagantwoordtoevoegen>
- Lees ook vraag en antwoord 15 en 16 van de Heidelberger Catechismus
- Zijn kruisdood brengt verzoening

Jezus' dood aan het kruis liet zien dat Hij zich op wilde offeren. Maar opoffering is alleen maar een deugd als je daar iets mee bereikt. Wie met gevaar voor eigen leven een brandend huis binnen gaat om een kind te redden is een held. Wie het doet zonder dat er iemand te redden valt is gek. Wat bereikte Jezus met zijn offer?

Mensen die geloven dat Jezus dood aan het kruis voor hun leven betekenis had, hebben dat op allerlei manieren onder worden gebracht:

- Hij heeft mij gered. Ik was verloren, verdiende Gods straf, maar Hij nam die voor mij voor zijn rekening (Joh. 3: 16; 1 Tim. 1: 15).
- Ik was vervreemd van God, en stond schuldig tegenover hem, maar Jezus heeft mij met God verzoend (2 Kor. 5:19; 1 Joh. 2:2).
- Ik was in de macht van het kwaad, maar Hij heeft mij losgekocht (Mar. 10: 45).
- De zonde had mijn leven vervuild, maar met zijn bloed reinigt Hij me van de zonde (1 Joh. 2: 2).
- God is mijn rechter, en ik had de zwaarste straf verdiend, maar dankzij Jezus dood aan het kruis ben ik gerechtvaardigd en is het weer goed met God (Rom. 3: 25-26).
- Ik leefde in het duister, maar Jezus heeft die duisternis voor z'n rekening genomen, zodat ik nu leef in het licht (Joh. 12: 46; Ef. 5:8).
- Toen Jezus gekruisigd werd stierf mijn bestaan los van God, en nu heb ik een nieuw leven samen met Hem (Rom. 6: 6-11; Gal. 2: 19-20).

Wat al deze uitspraken gemeen hebben is dat ze verwoorden dat Jezus stierf in onze plaats. Daarom wordt Jezus' lijden plaatsvervangend lijden genoemd.

Dit is natuurlijk allemaal prachtig: Jezus die ons zo lief had, dat Hij zich voor ons opofferde. Zo droeg Hij onze straf zodat wij vergeving konden krijgen. Maar waarom was dat nodig? Waarom kon God geen vergeving geven zonder die verschrikkelijke marteldood? Dat is een vraag die velen bezig houdt. Het antwoord op die vraag heeft iets te maken heeft met de spanning tussen Gods rechtvaardigheid en zijn liefde. Wat is een God waard die niet moeilijk doet over verschrikkelijk onrecht? Is Hij wel rechtvaardig? Wat is Gods liefde waard, als Hij niet in woede ontsteekt op het moment dat wij vreemd gaan met een afgod? Had Hij ons dan wel echt lief? Daarom kon God niet net doen of het kwaad en de zonde niet bestaan hebben. Hij moest die wel straffen. Maar omdat Hij ons liefhad, heeft Hij in zijn zoon Jezus die straf voor zijn eigen rekening genomen. Zo heeft Hij geleden aan de vergeving.

En dat is iets dat we kunnen herkennen. Vergeving is altijd kostbaar. Als een ander bij mij in de schuld staat en ik scheld die schuld kwijt, dan kost dat mij het bedrag dat ik kwijtscheld. En ook op het immateriële vlak is dat zo. Zomaar vergeven bestaat niet. Het kost je heel wat om af te zien van vergelding, en niet meer terug te komen op wat die ander je misdeed. En toch is het inderdaad vaak de enige weg naar verzoening.

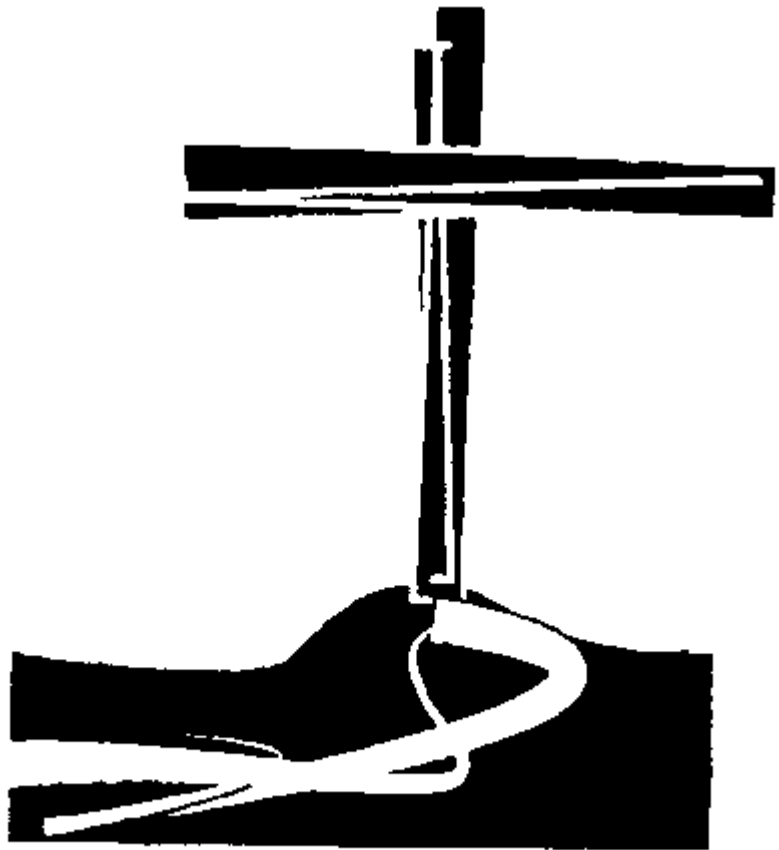
(Met enige wijzigingen overgenomen uit: Jasper Klapwijk, *Basics van de Bijbel*, pag. 74-75)

Paaslezing

Uit Matteüs 26 & 27

Personages

- V =verteller
- J = Jezus
- P = Petrus
- Di = discipelen
- Ju = Judas
- Hp = hogepriester
- Dm 1 = dienstmeisje 1
- Dm 2 = dienstmeisje 2
- San = Sanhedrin
- Pi = Pilatus
- Vo = omstanders/volk
- Sol = soldaten
- Cen = centurio

(Mat. 26: 36 – 56) In Getsemane

- V Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een plek die Getsemane genoemd werd. Hij zei:
- J 'Blijven jullie hier zitten, ik ga daar bidden.'
- V Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee. Toen hij zich bedroefd en angstig voelde worden, zei hij tegen hen:
- J 'Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier met mij waken.'
- V Hij liep nog een stukje verder, knielde toen en bad diep voorovergebogen:
- J 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt.'
- V Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus:
- J 'Konden jullie niet eens één uur met mij waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.'
- V Voor de tweede maal liep hij van hen weg en bad:
- J 'Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan mij voorbijgaat zonder dat ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals u het wilt.'
- V Toen hij terugkwam, zag hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor. Daarna voegde hij zich weer bij de leerlingen en zei:
- J 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? En dat terwijl het ogenblik nabij is waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars. Sta op, laten we gaan; kijk, hij die mij uitlevert, is al vlakbij.'
- V Nog voor hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een grote, met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters en de oudsten van het volk was gestuurd. Met hen had zijn verrader een teken afgesproken. 'Degene die ik kus,' had hij gezegd, 'die is het, die moet je gevangennemen.' Hij liep recht op Jezus af, zei:
- Ju 'Gegroet, rabbi!'
- V en kuste hem. Jezus zei tegen hem:
- J 'Vriend, ben je daarvoor gekomen?'

- V Daarop kwam de bende naderbij, ze grepen Jezus vast en namen hem gevangen. Nu greep een van Jezus' metgezellen naar zijn zwaard. Hij trok het, haalde uit en sloeg de dienaar van de hogepriester een oor af. Daarop zei Jezus tegen hem:
- J 'Steek je zwaard terug op zijn plaats. Want wie naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen. Weet je niet dat ik mijn Vader maar te hulp hoef te roepen en dat hij mij dan onmiddellijk meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking zou stellen? Maar hoe zouden dan de Schriften in vervulling gaan, waar staat dat het zo moet gebeuren?'
- V Toen zei Jezus tegen de omstanders:
- J 'Met zwaarden en knuppels bent u uitgetrokken om mij te arresteren, alsof ik een misdadiger ben! Dagelijks was ik in de tempel om onderricht te geven, en toen hebt u me niet gevangengenomen. Maar dit alles gebeurt opdat de geschriften van de profeten in vervulling gaan.'
- V Daarop lieten alle leerlingen hem in de steek en vluchtten weg.

(Mat. 26: 57 – 75) Jezus verhoord en verloochend

- V Zij die Jezus gevangengenomen hadden, leidden hem voor aan Kajafas, de hogepriester bij wie de schriftgeleerden en de oudsten bijeengekomen waren. Petrus volgde hem op een afstand tot op de binnenplaats van het paleis van de hogepriester; daar ging hij tussen de knechten zitten om te zien hoe het zou aflopen. De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden een valse getuigenverklaring tegen Jezus te laten afleggen op grond waarvan ze hem ter dood zouden kunnen veroordelen, maar ze vonden er geen, hoewel zich vele valse getuigen meldden. Ten slotte meldden er zich twee die zeiden:
- Get 'Die man heeft gezegd: "Ik kan de tempel van God afbreken en in drie dagen weer opbouwen."'
- V De hogepriester stond op en vroeg hem:
- Hp 'Waarom antwoordt u niet? U hoort toch wat deze getuigen zeggen?'
- V Maar Jezus bleef zwijgen. De hogepriester zei:
- Hp 'Ik bezweer u bij de levende God, zeg ons of u de messias bent, de Zoon van God.'
- V Jezus antwoordde:
- J 'U zegt het. Maar ik zeg tegen u allen hier: vanaf nu zult u de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en hem zien komen op de wolken van de hemel.'

- V Hierop scheurde de hogepriester zijn kleren en hij riep uit:
- Hp 'Hij heeft God gelasterd! Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? Nu hebt u met eigen oren gehoord hoe hij God lastert. Wat denkt u?'
- V Ze antwoordden:
- San 'Hij is schuldig en verdient de doodstraf!'
- V Daarop spuwden ze hem in het gezicht en sloegen hem. Anderen stompten hem en zeiden:
- San 'Profeteer dan maar eens voor ons, messias, wie is het die je geslagen heeft?'
- V Petrus zat buiten, op de binnenplaats. Er kwam een dienstmeisje naar hem toe, dat zei:
- Dm 1 'Jij hoorde ook bij die Jezus uit Galilea!'
- V Maar hij ontkende dat met klem, zodat allen het konden horen:
- P 'Ik weet niet waar je het over hebt.'
- V Toen hij wilde weggaan naar het poortgebouw, zag een ander meisje hem. Ze zei tegen de omstanders:
- Dm 2 'Die man hoorde bij Jezus van Nazaret!'
- V En opnieuw ontkende hij en zwoer:
- P 'Echt, ik ken de man niet!'
- V Even later kwamen de omstanders naar Petrus toe, ze zeiden:
- Om 'Jij bent wel degelijk een van hen, trouwens, je accent verraadt je.'
- V Daarop begon hij te vloeken en hij bezwoer hun:
- P 'Ik ken die man niet!'
- V En meteen kraaide er een haan. Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus gezegd had: 'Voordat er een haan gekraaid heeft, zul je mij driemaal verloochenen.' Hij ging naar buiten en huilde bitter.

(Mat. 27: 1-2 en 11 – 26) Jezus voor Pilatus

- V De volgende ochtend vroeg namen alle hogepriesters met de oudsten van het volk het besluit Jezus ter dood te brengen. Nadat ze hem geboeid hadden, leidden ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus, de prefect. (...)
- Toen Jezus voor de prefect stond, stelde deze hem de vraag:
- Pi 'Bent u de koning van de Joden?'

V Jezus zei:

J 'U zegt het.'

V Maar op de beschuldigingen die de hogepriesters en oudsten tegen hem inbrachten, antwoordde hij niet één keer. Daarop zei Pilatus tegen hem:

Pi 'Hoort u niet wat deze getuigen allemaal tegen u inbrengen?'

V Hij gaf op geen enkele beschuldiging enig weerwoord, wat de prefect zeer verwonderde. Nu had de prefect de gewoonte om op elk pesachfeest één gevangene vrij te laten, en die door het volk te laten kiezen. Er zat toen een beruchte gevangene vast, die Jezus Barabbas genoemd werd. En dus vroeg Pilatus hun, toen ze daar waren samengestroomd:

Pi 'Wie wilt u dat ik vrijlaat, Jezus Barabbas of Jezus die de messias wordt genoemd?'

V Hij wist namelijk dat ze hem uit afgunst hadden uitgeleverd. Terwijl hij op de rechterstoel zat, werd hem een boodschap van zijn vrouw gebracht: 'Laat je niet in met die rechtvaardige! Om hem heb ik namelijk vannacht in een droom veel moeten doorstaan.' Ondertussen haalden de hogepriesters en de oudsten het volk over: ze moesten om Barabbas vragen, en Jezus laten doden. Weer nam de prefect het woord en hij vroeg opnieuw:

Pi 'Wie van de twee wilt u dat ik vrijlaat?'

Vo 'Barabbas!'

V riepen ze. Pilatus vroeg hun:

Pi 'Wat moet ik dan doen met Jezus die de messias wordt genoemd?'

V Allen antwoordden:

Vo 'Aan het kruis met hem!'

V Hij vroeg:

Pi 'Wat heeft hij dan misdaan?'

V Maar ze schreeuwden alleen maar harder:

Vo 'Aan het kruis met hem!'

V Toen Pilatus inzag dat zijn tussenkomst nergens toe leidde, dat het er integendeel naar uit zag dat men in opstand zou komen, liet hij water brengen, waste ten overstaan van de menigte zijn handen en zei:

Pi 'Ik ben onschuldig aan de dood van deze man. Zie het zelf maar op te lossen.'

V En heel het volk antwoordde:

Vo 'Laat zijn bloed óns dan maar worden aangerekend, en onze kinderen!'

V Daarop liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij hem eerst nog had laten geselen.

(Mat. 27: 27 – 56) Kruisiging

V De soldaten van de prefect namen Jezus mee naar het pretorium en verzamelden de hele cohort om hem heen. Ze kleedden hem uit en deden hem een scharlakenrode mantel om, ze vlochten een kroon van doornakken en zetten die op zijn hoofd. Ze gaven hem een rietstok in zijn rechterhand en vielen voor hem op de knieën. Spottend zeiden ze:

Sol 'Gegroet, koning van de Joden,'

V en ze spuwden op hem, pakten hem de rietstok weer af en sloegen hem tegen het hoofd. Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem de mantel uit, deden hem zijn kleren weer aan en leidden hem weg om hem te kruisigen. Bij het verlaten van het pretorium troffen ze een man uit Cyrene die Simon heette, en hem dwongen ze het kruis te dragen. Zo kwamen ze bij de plek die Golgota genoemd werd, wat 'schedelplaats' betekent. Ze gaven Jezus met gal vermengde wijn, maar toen hij die geproefd had, weigerde hij ervan te drinken. Nadat ze hem gekruisigd hadden, verdeelden ze zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen, en ze bleven daar zitten om hem te bewaken. Boven zijn hoofd bevestigden ze de aanklacht, die luidde: 'Dit is Jezus, de koning van de Joden'. Daarna werden er naast hem twee misdadigers gekruisigd, de een rechts van hem, de ander links. De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met hem:

Vo 'Jij was toch de man die de tempel kon afbreken en in drie dagen weer opbouwen? Als je de Zoon van God bent, red jezelf dan maar en kom van dat kruis af!'

V Ook de hogepriesters, de schriftgeleerden en de oudsten maakten zulke spottende opmerkingen:

San 'Anderen heeft hij gered, maar zichzelf redden kan hij niet. Hij is toch koning van Israël, laat hij dan nu van het kruis afkomen, dan zullen we in hem geloven. Hij heeft zijn vertrouwen in God gesteld, laat die hem nu dan redden, als hij hem tenminste goedgezind is. Hij heeft immers gezegd: "Ik ben de Zoon van God."'

V Precies zo beschimpten hem de misdadigers die samen met hem gekruisigd waren. Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, gaf Jezus een schreeuw en riep luid:

J '*Eli, Eli, lema sabachtani?*'

V Dat wil zeggen: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?' Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen:

Vo 'Hij roept om Elia!'

- V Meteen kwam er uit hun midden iemand toegesneld die een spons pakte en in zure wijn doopte. Hij stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken. De anderen zeiden:
- Vo 'Niet doen, laten we eens kijken of Elia hem komt redden.'
- V Nog eens schreeuwde Jezus het uit, toen gaf hij de geest. Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten. De graven werden geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen werden tot leven gewekt; na Jezus' opstanding kwamen ze uit de graven, gingen de heilige stad binnen en maakten zich bekend aan een groot aantal mensen. Toen de centurio en degenen die met hem Jezus bewaakten de aardbeving voelden en merkten wat er gebeurde, werden ze door een hevige angst overvallen en zeiden:
- Cen 'Hij was werkelijk Gods Zoon.'
- V Vele vrouwen, die Jezus vanuit Galilea gevolgd waren om voor hem te zorgen, stonden van een afstand toe te kijken. Onder hen bevonden zich Maria uit Magdala, Maria de moeder van Jakobus en Josef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.

(Mat. 27: 57 – 66) Het graf

- V Toen de avond gevallen was, arriveerde er een rijke man die uit Arimatea afkomstig was. Hij heette Josef en was ook een leerling van Jezus geworden. Hij meldde zich bij Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Hierop gaf Pilatus bevel het aan hem af te staan. Josef nam het lichaam mee, wikkelde het in zuiver linnen en legde het in het nieuwe rotsgraf dat hij voor zichzelf had laten uithouwen. Toen rolde hij een grote steen voor de ingang van het graf en vertrok. Maria uit Magdala en de andere Maria bleven achter, ze waren tegenover het graf gaan zitten. De volgende dag, dus na de voorbereidingsdag, gingen de hogepriesters en de farizeeën samen naar Pilatus. Ze zeiden tegen hem:
- San 'Heer, het schoot ons te binnen dat die bedrieger, toen hij nog leefde, gezegd heeft: "Na drie dagen zal ik uit de dood opstaan." Geeft u alstublieft bevel om het graf tot de derde dag te bewaken, anders komen zijn leerlingen hem heimelijk weghalen en zullen ze tegen het volk zeggen: "Hij is opgestaan uit de dood," en die laatste leugen zal nog erger zijn dan de eerste.'
- V Pilatus antwoordde:
- Pi 'U kunt bewaking krijgen. Ga nu en regel het zo goed als u kunt.'
- V Ze gingen erheen en beveiligden het graf door het te verzegelen en er bewakers voor te zetten.